

פרס נובל או לא?

אני מסכים בלב שלם עם חברת הכנסת גאולה כהן, שמנחם בגין הוא, בלתי מסוגל להגן על האינטרסים הבסיסיים של ישראל...

השקפתו הפוליטית של מנחם בגין מקוממת את האמריקאים, דוחות עליידי העולם החופשי, נחשבות כפרובוקציה אנטי-רוסית עליידי הסובייטים, מוגדרות כגלושיות וניאוקולוניאליסטיות עליידי העולם המערבי, וכערומות יהודית עליידי הערבים.

ח"כ גאולה כהן צודקת: מנחם בגין אינו שואל על עת האינו מסוגל לביטוח של ישראל, יחד עם זאת הוא מסוגל לביטוח לגורו את ישראל לבידוד מזהיר בקרב אומות העולם.

יוסף שריק, תל-אביב

נראה לי כי פרס נובל לשלום, שהוענק לנשיא מצרים, רק יגביר את תיאבובו לקבל פרסים נוספים ממדינות ישראל וכו'...

ביום בוקר, מעל במה / הכרזו נשיא בניי אומה: / לא עוד תהיה פה מיל-חמה! / או ליבלבלו השושנים / וצילצלו פעמיים / לקול תרועת ההמונים: / המלך מת. יחי סאדאת! / יחי, יחי, יחי, הידד! / יחי צצו הניחוסים / שטימטמו את החושים / במרכאות ופירושים... / והי ערב, ויהי יום / תם ונגזו כל החלום. / ואתו נשיא זכה / בפרס עידוד והערכה / טילי תחמושת למערכה.

שמואל איזון, תל-אביב

הצי השישי בחיפה

הממשלה הידועה הידועה כאילו ראשי הממשלה הצי העצמאי את חיפה כמקום מושבו של הצי השישי, מיהרו גורמים ציבוריים שונים להגיב בכך באהדה, סותרו חיפה החלו מדברים על השיגשוג הכלכלי הצפוי לחיפה, גורמי תיירות שינסו מותניח לקראת עתיד עתיר סיכויים, גורמי הנמל החלו חשבים התועלת שתצמח מהתבנית תחת עומס תדמיתה, כעיר מנמנת, כאילו התעוררה לחיים חדשים, לפני זמן מה ביקרה אומגס אוניית הצי השישי בנמל, והעיר חיפה, צהלה ושמחה.

אנו ניזקקים לתגובה זאת לא רק על מנת להדגים באמצעותה פרק מן ההווה הקרנני שלנו, אלא בקשר חברתי-תרבותי רחב יותר, שכן קרוב לוודאי ששימחה דומה רחוקה פוקדת את תושבי אשדוד ואילת, לו נתבשרו על הפיכת נמליהם למארות קבע על הצי השישי, לדהיתה עולות לו קבל שבביהיה שדה-תעופה למטרות חיל-האוויר האמריקאי, אמריקאי, צרפתי, ואפילו סובייטי, לו היו נסיבות מדיניות מאפשרות זאת.

התורה הפשראלית של שנות השבעים מאופיינת בגישתה החומרנית לכל תופעה פוליטית, מה טוב ליהודים? הפך למה טוב לכיסם של היהודים, הולכים ונעלמים השיקולים הפוליטיים: האם יש היגיון בהפיכת ישראל לבסיס אמריקאי? כיצד תשפיע עובדה זו על מערך הכוחות הסובייטיים באזור? האם עובדה זו לא תאגרום לכך, שחיפה תסומן על מפת האגרום-טגית של ברית-המועצות וברית-הארשה כמטרה לטילים בליסטיים נושאי ראשי-חץ גרעיניים? חיפה, אילת, אשדוד או לוד, או שמא ישראל כולה?

אין גם מרחיקים חשבון, על התוצאות החברתיות הצפויות לעיר ולאיזור של מנוכחותם של אלפים, אם לא עשרות אלפים, של מלחים, אורחים נוטים ללון ולהפץ תרבות של ברים, בתי-ענינו ובתי-בוסתן העיר, ש-הכלכלה" תפתח. כותב שורות אלה מוקיר את מרכזיותה של ארצות-הברית בין שיקולי תוחלת הקיום של ישראל, יש ודאי מקום לשקול באיזון מידה ובאיוה היקף, דרושה נוכחות צבאית אמריקאית באיזור, עד כה הצליחה

שיש בו, לדעתו, מנייה לטובת עמוס, משום שהוא בן ארצה-הממשלה. בחצות רשמי-סוף-לחופשי-ר-באתי הביתה ולשמתי את יומן היום.

ועם זה לא הועיל...

שינאה זו לברגוריון ולצעריו, שהשתלטו על המדינה, לא הפריעה לשרת להמשיך במאבק נגד העולם הזה, ולתת את חסותו לשבועון-הרפשי של "מנגנון-החושך".

רימון המשיך לפרסם מדי שבוע את עלילותיו על העולם הזה. אנחנו לא הגבנו גורנו על עצמנו שביה מחוללת, ולא הזכרנו אף מאה שש מחוללת, אלא אחרי שהשבועון הוותיק והתחיל.

ואכן, לא שפר גורלו של רימון. למרות האמצעים העצומים שהושקעו בו, הוא לא הצליח במשימתו.

כשם שהחרם הכלכלי ומעשי-הטרור הישלו את העולם הזה והפכו את קוראיו לאוהדים ולשותפים במאבקו, כן הגבירה גם התקפת רימון את כוחנו.

שרת עצמו זאם: "העולם הזה" אף כלשהו, ו- יום רביעי, 18 בספטמבר 1957.

לוי יצחק הירושלמי בא לשיחה. שפן מרי שיחו על מצב המפלגה בעיתונות. קיטור המורות (השבועון), "הימון", שהו-צאתו עלתה עד כה, לפי אומדנתו, בהפסד של 400,000- ל"י, ועם זה לא הועיל לערער את "העולם הזה" אף כלשהו, ו- היק רק לא, לדבר הזה.

"דיעת אחרונת" חולך ורע (במדיניותו לגבי מפא"י), והעובדה כי למעשה המיפ-לגה שותפת בעיתון זה עליידי 50% של נמיותו היא שערוריה שאינה לשאתה לעומתו, "מערב" נוהג הגינון ואחריות ציבורית, ואפשר להוסיף ולטפח יחס זה מצידו למפלגה. עיקר כוונתו היה להז-היר שוב מהוצאת עיתון-ערב בזגל לה-מיפלגה, אם כביטאונה הרשמי או כמיפ-עלם של חברים אחרים באורח פרטי. "מערב" יראה בזה הכרזת-מלחמה, ו- יגיב לפי זה.

זאת ועוד, דבר הימצאם של כמה מעוב-די מישד-הביטחון בקרב הקבוצה היומנת ששוד בעיניו ואומר דרשני. תאוות המיפ-סום העצמי של שיעמוץ פרס היא מתי-מפורסמות. הוא, "בונה את עצמו" בלי-האנה, במתכונת ובמחושבי, על-ידי התמוה שרף, בתוענת וממושבי קושי, ותי-קשרים אישיים עם עיתונים ועיתונאים, פירסום מאמרים ומתן ראיונות, ודאגה למיפ-סום סיפורים וסקירות מהכספים ו- מתיבוסם סתורם וקצבות מהכספים סמויים שברשותו.

האין דבר התעוררותם החופשית של כמה חברים מסורים, למלא את החסר במאגזה החברתית של המיפלגה, עליידי הוצאת-עיתון ערב כאילו על אחריות עז-מם, משמשת מסווה למוימתו של פרס? קטע אלוהים, כמה כיעור!

אשדוד זה חשבון מכמה בחינות. הוא מגלה כי ברימון הושקע הון-עתק, המקביל לסכום של כ-20 מיליון ל"י בערכים של היום - הכל מתוך הכספים הסודיים שיוועדו להגנה על ביטחון-המדינה!

מסתבר כי העולם הזה הגן במאבקו על חופשי-העיתונות ביכללה. אילו הצליח הי-גוריון של רימון, היו נעריה-החצר של כך גוריון מוציא-עיתון-ערב. מתוך הקטע ברור כי הכוונה היתה לממן נסיון זה בכספי מערכת-הביטחון - כלומר, מאתן קרנות סודיות, שאת מקורן אפשר רק למנש.

במניין שדווקא בימים אלה התגלה כי הממשלה הפאשיסטית של דרום-אפריקה עשתה לאחרונה נסיון דומה. מישד-התעמולה של הממשלה הלבנה גישה לקנות עיתון בלתי-תלוי, הלוחם בה. ממשלה הצליחה, השתמשה בקרנות סודיות כדי לממן את הקמתו של עיתון מתחרה. באותה למען ניתקו לקנות עיתון חשוב בבירת ארצות-הברית.

גילויים אלה גרמו בשבועיים האחרונים לזעזוע עמוק והביאו להתפתרותו של שר-מסתבר שאפילו במישר גונעי פאשיסטי אין מעשים כאלה עוברים בשקט.

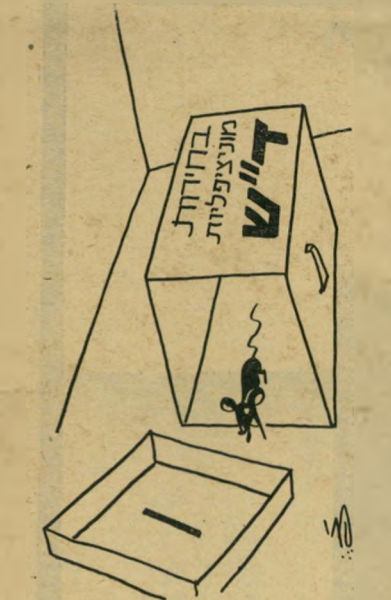
שקרו מועד

מרכז הקטעים המתייחסים במישרין להעולם הזה, יש ביומן רישומים רבים

ישראל לשמור על ריבונותה. ללא נוכחות כזאת, יתכן שדווקא איה-הנוכחות היא זו ששמרה על יחסי ידידות בין ישראל לארצות-הברית. יכולתו של מדינת קט-נות לעצב לעצמן מדיניות עצמאית, בעידן-המעצמות, איננה בהכרח פונקציה של-הזמנת אותן המעצמות, לכונן בתוך המדי-נות הקטנות בסיסי צבא.

ההר הוליד עכבר

כדאי היה לערוך את הבחירות המוני-ציפאליות ולוא רק למטרה אחת בלבד: להוכיח שהבולן הנפוח של שני פלגי ד"א התרוקן מהבול והשוב לא נותרו מלוא לא קרעי גומי בלבד. אומנם שני פלגי ד"ש לא התייצבו לבחירות לרשויות המקומיות, אלא במספר מועט של מקומות ישוב, אולם המידגם שערך הטלוויזיה הראה, כי אילו היו הבחירות לכנסת נערכות היום היו שני פלגי ד"ש מקבלים יחד ארבעה מנדטים בכנסת, במקום ה-15 בהם זכו בבחירות האחרונות. כלומר, הפלג של שמואל תמיר ויגאל ידן, שכוחו מגיע

כיום לשני חברי-כנסת בלבד, מיוצג בממשלה עליידי שלושה שרים. דומני שמידגם זה צריך להוביל את שני פלגי ד"ש למסגה אחת ויחידה להתחלל בעוד מועד ולהיטמע במיפלגות הקיימות. בעוד ששניים וחצי הם לא יוכלו להשיג אפילו את ארבעת המנדטים שעומדים לרשותם, באופן תיאורטי, עכשיו. החר של ד"ש הוליד עכבר פוליטי, לחשוב עכשיו שהמהפך הפוליטי במדינה נגרם כולו לא במעט בולכות עכבר זה, שניצל קוניקטורה זמנית, מוביל למסקנות עגומות לגבי הקשר שבין רצון העם ומעשי מנהיגיו.

יעקב שפר, תל-אביב

התפוזים הממוזעים

במלאות שבע שנים לסירת הבטיחות נעלמתם (או הועלמתם) מהגוף הלא-צבאי, יותר מאשר אתכם. אתכם צמח לכם, לא נהנה מארצות-הברית, לא נחטף מכס דו"חים, לא נשמע שריקותיכם. אתם, שבעת גשם החלפתם את הרמזו-רים המקולקלים, אתם, שעמדתם ברמזו-שולית גדולה וכיוונתם את התנועה; אתם, שפינתם נפנעי תאונות-דרכים ובגדיכם ספגו מדמם של נהגים והולכירגל לא זהירים. אתם, שבעורת פנסיכם הועירים הכוונתם (החשד בעמוד 13)